







۱۱۴

قرآن شہدنامہ الہی





بنام کلمه الله

کاریکلماتور ، مخاطب‌های آگاه و اندیشمند دارد ، که آنها را وادار به تفکر می‌کند. کاریکلماتور ، در نگاه اول یک لَفَاطی ساده به نظر می‌رسد، ولی اثرات واقعی آن پس از کمی تفکر و شاید تعجب برای مخاطب آشکار می‌شود. کاریکلماتور ، زبان گویایی است که به نرمی و با زبان تصویریِ ذهن، افقی را فراروی فرد قرار می‌دهد، که بیش از آنکه با واقعیت‌های تلخ و شیرین همگام باشد، بر حقایق مسلم انطباق دارد.

ممکن است کمی اغراق‌آمیز و فراذهنی باشد ، ولی دور از موضوع نیست. قابل ذکر آنکه ساده گوی و پیچیده گوی محتوی کلمات، بستگی مستقیم به عمق موضوع دارد. کاریکلماتور ، یکی از جلوه‌های زیبای ادب و هنر معاصر است .

مجموعه کاریکلماتور زیر در ثنای قرآن کریم نگاشته شده است.





- ۱) به نیت قرآن، از قرآن استخاره خواستم، بسم الله آمد.
- ۲) قرآن ، نیمی از خلقت، که به نیم دیگر موجودیت می دهد.
- ۳) پای رحل که می رسیم، پای خدا در زندگی ما باز می شود.
- ۴) رحل، قرآن را برای تلاوت کننده راحله می کند.
- ۵) اشرف نقاط قرآن ، نقطه زیر باء بسم الله است.
- ۶) فاتحه الکتاب، فاتحه انحراف را می خواند، اگر درست بخوانیم.
- ۷) پای قرآن که به زندگی ما باز شود، دست آشفستگی از آن کوتاه می گردد.
- ۸) آنان که دلشان با قرآن پیوند خورده است، با تلاوت شکوفه می دهند.
- ۹) آنان که دلشان برای قرآن تنگ می شود، زندگی شان فراخ می گردد.
- ۱۰) انس با قرآن، طعم همه خوبیها را ماندگار می کند.
- ۱۱) گناه ، آدمی را از قرآن خواندن خسته می کند.



- (۱۲) نمره قبولی ما در نزد خداوند، به میزان رقبت ماست به تلاوت قرآن.
- (۱۳) قرآن، چشم، گوش و زبان آدمی را به بازسازی دل مشغول می کند.
- (۱۴) قرآن، ریشه اعتقادات انسان را به آسمان پیوند می زند.
- (۱۵) فقط با تلاوت می شود، حلاوت را معنا کرد.
- (۱۶) میزان اشتیاق به تلاوت، ملاک خداگونگی است.
- (۱۷) به قرآن قسم، فقط قرآن را در زندگی کم داریم.
- (۱۸) اگر فقط یک آیه به جانمان نفوذ کند، همه جانمان قرآن می شود.
- (۱۹) تلاوت قرآن، زنگ تفریح مومنان در کلاس بندگی است.
- (۲۰) قرآن را در دستانمان احساس می کنیم، قیمتی می شویم.
- (۲۱) قرآن، عمر آدمی را بارور می کند.
- (۲۲) تلاوت قرآن، سفره میهمانی خصوصی خداست، برای ما.



- ۲۳) وقتی دلمان سنگ می شود، فقط با قرآن آب می شود.
- ۲۴) دیدار با قرآن، شیرین ترین لحظه زندگی انسان های آرام است.
- ۲۵) قرآن، جوانی را ناب می کند، و دل جوان را آب.
- ۲۶) آنان که با قرآن سیراب نمی شوند، دنیایشان سیلاب است.
- ۲۷) هر روز سر قرارمان با قرآن، لا اقل به یک بسم الله... میهمان باشیم.
- ۲۸) می شود، جانمان را به یک بوسه بر قرآن، جوان کنیم.
- ۲۹) قرآن، به سپرده جان، سود عشق می دهد.
- ۳۰) اگر قرآن را آرام و با لذت تلاوت کنیم، همیشه همسایه رحیم.
- ۳۱) رحل ، همیشه قرآن را در اغوش می گیرد.
- ۳۲) لیلی و مجنون، شاگرد مکتب قرآن و رحلند.
- ۳۳) پای تلاوت آیات الهی که قرار گیری، دیگر بی قراری از زندگی رخت برمی بندد.





- ۳۴) تلاوت قرآن، چتر محبت خداوند را بر سرمان سایه گستر می کند.
- ۳۵) لا اقل خودمان را هر روز یکبار، به یک نگاه بر قرآن میهمان کنیم.
- ۳۶) قرآن، جواب سلام بنده است، از سوی پروردگار، و نماز، جواب سلام خداست است، از سوی بنده.
- ۳۷) تلاوت قرآن، حج چشم و زبان است.
- ۳۸) در طواف آیات الهی، چشمانمان حاجی می شود.
- ۳۹) رحل جسم قرآن را به آغوش می کشد، و مومن، جان قرآن را.
- ۴۰) در تلاوت قرآن، شهادی است، که جز بر شهادت منتهی نمی گردد.
- ۴۱) قرآن قبل از آنکه دل ها را صفا دهد، چشم ها را نوازش می دهد.
- ۴۲) چشمانی که به زیارت قرآن نائل شوند، دل را ضریح می کنند.
- ۴۳) کلام خداوند، توسط چشم، به زبان دل گویش می کند.
- ۴۴) صدای خداوند، از میان آیات قرآن تراوش می کند.



- (۴۵) طراوت تلاوت، زمین خشکیده جان را بارور می کند.
- (۴۶) آنان که قرآن به خلوتشان راه یافته است، آیه های زنده اند.
- (۴۷) سحر، بهار تلاوت است.
- (۴۸) یس قلب قرآن است، و قرآن قلب آل یس.
- (۴۹) "بسم الله الرحمن الرحيم" اذن ورود به سوره های قرآن است.
- (۵۰) "بسم الله الرحمن الرحيم" قرآن را برای امت محمد(ص)، کشف رمز می کند.
- (۵۱) خداوند در سوره توبه، بجای همه بسم الله گفته است.
- (۵۲) با اجازه قرآن، "بسم الله الرحمن الرحيم".
- (۵۳) همه سوره توبه، بسم الله است.
- (۵۴) سوره حشر، به خدا که محشر است.
- (۵۵) سوره قیامت، در جان اهل نظر قیامت پیا می کند.



- (۵۶) سوره توحید، برادر حمد است.
- (۵۷) تلاوت قرآن، نماز چشم است.
- (۵۸) قرآن، روزه اعتقاد را با اطعام تلاوت پذیرایی می کند.
- (۵۹) چرا؟ آیات قرآن را می بینیم، و آیات الهی را مرور نمی کنیم.
- (۶۰) آنان که صفحات قرآن را کاغذ و کلمه می بینند، به آب هم که می رسند، لذت سیراب شدن را نمی دانند.
- (۶۱) به قرآن که زبان گشاییم، جز بر قرآن بال نگشاییم.
- (۶۲) آنان که به قرآن دل گرمند، بر خلائق دل نرمند.
- (۶۳) یک وعده تلاوت، یک عمر حلاوت دارد.
- (۶۴) قرآن، گل جان آدمی را گلاب می کند.
- (۶۵) قرآن حزنی به انسان می دهد، که مادر همه شادی هاست.
- (۶۶) درمان هر دل سردی، دلگرمی به قرآن است.



- (۶۷) قرآن ، آئینه ای است که میزان خداگونگی را می شود با آن سنجید.
- (۶۸) بر تاقچه عمرمان که قرآن بگذاریم، همیشه ماهی عمرمان زنده می ماند.
- (۶۹) بر سر سفره عقد ما با قرآن، پیامبر(ص) خطبه می خواند.
- (۷۰) در بازی عمر، آنان که بر قرآن تاخته اند، زندگی را باخته اند.
- (۷۱) تلاوت قرآن، طواف لسان انسان است بر دور قرآن.
- (۷۲) قرآن، قلب تلاوت کننده را قلب می کند.
- (۷۳) آیان الهی بر همه یکسان نیست، بعضی مو می بینند و برخی پیچش مو.
- (۷۴) لحن تلاوت، گوش را مرید چشم می کند.
- (۷۵) شنیدن نوای قرآن، باران حکمت را بر دل نازل می کند.
- (۷۶) رحل، خانه زاد کتاب الهی است.
- (۷۷) شریف ترین موجودیت را در میان اشیاء ، خداوند به رحل قرآن اعطا فرموده است.



- (۷۸) رحل قرآن چون قرآن، بوسیدنی است.
- (۷۹) کاغذ هایی که به قرآن تبدیل می شوند، نامه رسان کلام وحی می شوند.
- (۸۰) لمس قرآن وضو می خواهد، دیدار قرآن وضو نمی خواهد؟
- (۸۱) به دیدار قرآن برویم، با وضو، سلام و صدقه.
- (۸۲) چه خوب است، آنچه زینت تاقچه های ماست، آیاتش شکوفه باقچه های دل ما باشد.
- (۸۳) هر کس به قدری شان دارد، که از قرآن بهره می جوید.
- (۸۴) آنان که با قرآن انس گرفته اند، طوفان زندگی شان، نسیم رحمت می شود.
- (۸۵) پای قرآن که زمین گیر شویم، گناه را زمین گیر می کنیم.
- (۸۶) تلاوت قرآن، عبادتی است که عادت به آن ستودنی است.
- (۸۷) قرآن، تعمیم حکمت است و تضمین حشمت.
- (۸۸) قرآن، پا به پای نیاز های انسان، آیه دارد.



- ۸۹) آغاز رسالت رسول الله (ص)، جشن تولد قرآن است.
- ۹۰) گاه گاهی قرآن را بر سینه بجسبانیم، تا جانمان آرام بگیرد.
- ۹۱) در ماه مبارک رمضان، قرآن، ری می کند.
- ۹۲) سحر ها که قرآن را باز کنی، میهمانی خصوصی پیا می شود.
- ۹۳) مهریه عقد ما با قرآن، محبت محمد و آل محمد (ص) است.
- ۹۴) همه ۱۱۴ سوره قرآن دعوت است، برخی دعوت عام و برخی دعوت خاص.
- ۹۵) خداوند در همه آیات قرآن به محبت سخن می راند، گاهی با محبت نهی می کند، و گاهی به محبت امر.
- ۹۶) روزی ما از قرآن در هر روز، همانا روزی ماست از زندگی در آن روز.
- ۹۷) طعم تلاوت به جان می نشیند، و عطر تلاوت به جسم.
- ۹۸) به آیت الکرسی که عادت کنیم، دیگر بی قرآن می میریم.
- ۹۹) همیشه به قرآن سلام کنیم، و هیچگاه از آن خداحافظی نکنیم.



- ۱۰۰) اگر قرآن از سفره عمرمان قهر کند، آرامش از ما روی بر می گرداند.
- ۱۰۱) آشتی با قرآن، راه و رسمی آسان دارد، و آنهم تلاوت به قدر مقدور است.
- ۱۰۲) قرآن دوست خانه هایی است، که حال و هوای تلاوت در آن پیچیده است.
- ۱۰۳) برای فرزندانمان الگو شویم، با تلاوت آرام و مدام.
- ۱۰۴) چاره انسان بی چاره امروز، بازگشت به قرآن است.
- ۱۰۵) دنیای تکنولوژی، به قرآن که می رسد، کُپ می کند.
- ۱۰۶) انسان های نسل ارتباطات، فقط در ارتباط با قرآن، همیشه به روزند.
- ۱۰۷) در جامعه شیعی، هر انسان به فراخور حال خود، تفسیری از قرآن است. برخی عمیق و برخی وسیع.
- ۱۰۸) اگر در دریای قرآن غوطه ور نیستیم، لافل بر کرانه آن ساکن باشیم.
- ۱۰۹) قرآن، ساحل نجات انسان از انحرافات ذهنی است.
- ۱۱۰) جان قرآن که در جامعه جان بگیرد، انسان ها رحل نشین می شوند.



- (۱۱۱) آنکه جوانی را با قرآن آشتی دهد، جهانی را با قرآن آشتی داده است.
- (۱۱۲) بهترین نسخه دنیا (صبح ظهر شب)، یک آیه قرآن بخوانید.
- (۱۱۳) طعم تلاوت را که بچشیم، نمک گیر می شویم.
- (۱۱۴) یکبار برای همیشه و همیشه برای یکبار هم که شده، قرآن را بر دیده بگذارید.
- (۱۱۵) آنان که قرآن را بوسیده و کنار گذاشته اند، از امروز قرآن بیوسند و کنارش بنشینند.
- (۱۱۶) ما از قرآن قهر می کنیم، ولی قرآن از ما قهر نمی کند، هرگز.
- (۱۱۷) لحظات شاداب تلاوت، شیرین ترین خاطرات عمر ما می شود.
- (۱۱۸) کیفیت تلاوت، همواره بر کمیت آن ارجحیت دارد.
- (۱۱۹) معانی آیات را که می خوانی، تازه زندگیت معنا پیدا می کند.
- (۱۲۰) خلاصه و بی دردسر بگویم، با قرآن رفیق شو و با همه بهم بزنی. همه خواهانت می شوند.
- (۱۲۱) قرآن غذای روح انسان نیست، خود روح انسان است.





۱۲۲) به صید قرآن که گرفتار شوی، پرو بال، و بالت می شود.

۱۲۳) یوسف قرآن که اینقدر زیباست، پس خود قرآن چقدر زیباست؟

۱۲۴) قرآن بیدار می کند، آنان را که از خواب خسته شده اند.

۱۲۵) نگاه کردن به قرآن، یک لقمه غذای روح است.

۱۲۶) اگر نمی توانیم رفاقت با قرآن را پیاده کنیم، لااقل کمی از عمر را کنار قرآن بگذرانیم .

۱۲۷) شاید قادر نباشیم همه قرآن را مرور کنیم، لااقل فقط "بسم الله الرحمن الرحيم" هر روز مرورگر باشیم.

۱۲۸) هیچ غصه نداشته باشیم، هر آن که به قرآن رو کنیم، زندگی به ما رو می کند.

۱۲۹) قرآن، به بهانه یک بوسه مومن، یک باغ جوانه دردش شکوفا می کند.

۱۳۰) جوانی که قرآن را می بوسد، در آغوش خداوند جای می گیرد.

۱۳۱) یک جرعه تلاوت، عطش بندگی را دوچندان می کند.

۱۳۲) زمین و زمان، با قاری قرآن همخوانی می کند.



- ۱۳۳) شهری که جوانانش با بوسه بر قرآن از خانه بیرون می آیند، بوی قرآن می گیرد.
- ۱۳۴) عادت کنیم، هر روز یکبار با قرآن، قرار ملاقات داشته باشیم.
- ۱۳۵) برای رسیدن سرقرار با قرآن، آنقدر عجله داشت، که خودش را جا گذاشت.
- ۱۳۶) اگر همه سال چون شب احیاء، قرآن تاج سر ما باشد، چه ها که نمی شود.
- ۱۳۷) باز هم خدا را شکر، که قرآن از سر تاقچه هایمان رخت برنسته است.
- ۱۳۸) بر سر سفره عقد آدمها با آدمها، قرآن، آشناترین غریبه هاست.
- ۱۳۹) چقدر عجیب است، آدم های زنده برای خودشان قرآن نمی خوانند، و برای مردگان قرآن می خوانند.
- ۱۴۰) امروز برای روح خودم "الرحمن" خواندم، چقدر دلم شاد شد.
- ۱۴۱) یکبار امتحان کنید، برای روح خودتان فاتحه الکتاب " بخوانید، ببینید چه حس زیبایی دارد.
- ۱۴۲) برای خودت یک ختم قرآن نذر کن، تا ختم به خیر شوی.
- ۱۴۳) آغوش قرآن آنقدر گرم است، که پرش هم ما را بگیرد، کارمان را یکسره می کند.



۱۴۴) قرآن پنجره زندگی است، باز کنید تا هوای تازه بیاید.

۱۴۵) قرآن همان کار را با جوان می کند، که بهار با زمستان.

۱۴۶) ایجاد اشتیاق به تلاوت، تمنای اهل معرفت است.

۱۴۷) آنقدر که در زندگی ذوق داریم ، به قرآن شوق داریم.

۱۴۸) اگر یک آیه قرآن بر جانمان بنویسیم، ما هم کاتب وحی می شویم.

۱۴۹) با تلاوت قرآن، قلبمان را به قلب رسول الله(ص) قلمه می زنیم.

۱۵۰) قرآن به سوره کوثر که می رسد، کوثر می شود.

۱۵۱) یکی به قرآن قسم می خورد...، که اصلاً قرآن را قبول نداشت.

۱۵۲) قرآن ما را جمع می کند با عزت، تفرق می کند از ذلت، ضرب می کند در رحمت، تقسیم می کند به محبت.

۱۵۳) قرآن معامله زندگی ما را تضمین به سود می دهد.

۱۵۴) یک آگهی، "در بانک قرآن سرمایه گذاری کنید، خداوند تضمین سود سرمایه را می دهد".



۱۵۵) یک پیشنهاد، "از امروز قرآن را از تاقچه خانه هایمان برداریم، و بر تاقچه های دلمان بگذاریم".

۱۵۶) بر دیوار امام زاده نوشته شده بود، یک ختم قرآن فلان قدر تومان، ختم کلام.

۱۵۷) در مراسم ختم برای مردگان قرآن می خوانند، و حال آنکه زندگان گوش شنوا ندارند.

۱۵۸) در کنار حجله فردی که از دنیا رفته بود، نوار قرآن روشن کرده بودند و می خندیدند!...

۱۵۹) از امروز تا هر روزی که زنده هستیم، لااقل هر روز از قرآن عذر خواهی کنیم.

۱۶۰) گاهی قرآن خواندن کودکان، هرچند درهم و برهم، ما را با قرآن آشتی می دهد.

۱۶۱) افسوس... امروزه صدای قرآن را بلند گوها بلند می کنند، نه آدمها.

۱۶۲) از آفات بزرگ امروز، که از تلاوت دیگران لذت می بریم، و از تلاوت خود، نه...

۱۶۳) افسوس که امروزه لحن قرائت قرآن، بر جان آیات الهی ارجحیت پیدا کرده است.

۱۶۴) نکند، جلد قرآن هایمان نفیس شود، و در تلاوت آن خسیس شویم.

۱۶۵) از هنگامی که برای تلاوت قرآن وضو می سازیم، میهمان قرآن محسوب می شویم.